

10. nap / Tegező viszonyban Istennel

8 perc

2 Mózes 3, 1-15

1 Mózes pedig apósának, Jetrónak, Midján papjának a juhait legeltette. Egyszer a juhokat a pusztán túlra terelte, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez.

2 Ott megjelent neki az Úr angyala tűz lángjában egy csipkebokor közepéből. Látta ugyanis, hogy a csipkebokor tűzben ég, de mégsem ég el a csipkebokor.

3 Akkor Mózes ezt mondta magában: Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor?

4 Amikor az Úr látta, hogy odamegy megnézni, megszólította őt Isten a csipkebokor közepéből, és ezt mondta: Mózes! Mózes! Ő pedig így felelt: Itt vagyok!

5 Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz!

6 Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor Mózes eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre.

7 Az Úr pedig azt mondta: Megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallottam segélykiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmukat.

8 El is megyek, hogy kimentsem őket Egyiptom kezéből, és elvigyem őket arról a földről egy jó és tágas földre, tejjel és mézzel folyó földre: a kánaáni, a hettita, az emóri, a perizzi, a hivvi és a jebúsi nép helyére.

9 Bizony, eljutott hozzám Izráel fiainak segélykiáltása; látom is, hogy mennyire sanyargatják őket az egyiptomiak.

10 Most azért menj! Elküdelek téged a fáraóhoz: vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból! 11 Mózes azonban ezt felelte erre az Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a fáraóhoz, és kivezesse Egyiptomból Izráel fiait?

12 De Isten azt mondta: Bizony, én veled leszek! Ez lesz annak a jele, hogy én küdelek: Amikor kivezeted a népet Egyiptomból, ennél a hegynél fogjátok áldozattal szolgálni az Istent.

13 De Mózes azt felelte Istennek: Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőlem, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik?

14 Isten ezt felelte Mózesnek: Vagyok, aki vagyok. Majd azt mondta: Így szólj Izráel fiaihoz: A „Vagyok” küldött engem hozzátok.

Kb. 500 évet ugrottunk előre. Mi lett az ígéretből, amelyet Isten Ábrahámnak tett? Időközben valóban rengeteg utóda lett, akiből önálló nép lett: a zsidó nép. De nem abban az országban élnek, amelyet Isten valmikor Ábrahámnak mutatott, hanem rabszolgasorban lévő kisebbségként egyiptomi száműzetésben. Szemmel láthatóan Isten néha elég időt szán ígéreteinek beváltására - vagy talán mi, emberek akadályozzuk meg őt sikeresen ebben? Az emberiség története néha sakkjátszmának tűnik számomra, amelyben az ember újra meg újra igencsak ostoba, sőt veszélyes lépéseket tesz, és Istennek minden fantáziáját be kell vetnie ahhoz, hogy az egész jól végződjön. József, Ábrahám dédunokája ezt így fogalmazza meg testvéreinek: *"Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa."* (1Mózes 5,20)

10. nap / Tegező viszonyban Istennel

De mit használ, ha valakinek meg van a képesítése, tehetsége és karizmája, a jelleme azonban nem stimmel? Mózes természeténél fogva hirtelen haragú ember volt. Az mindenképpen Mózes mellett szól, hogy fel tudott háborodni az igazságtalanságon, bár ő maga jól élt. Ki állíthatná ugyanezt magáról? De dühe, felháborodása hajtotta, ami helytelen harag. Egy pillanat alatt felment benne a pumpa, és megölt egy egyiptomit, és Mózesnek menekülnie kellett. Egy sivatagi törzsnél talál új otthonra. Megnősült, és új egzisztenciát épített fel magának. A fáraó udvara helyett most apósnak állatait kellett legeltetnie a pusztán. Mivé lettek a szárnyaló tervek, amelyekről valaha álmodozott? A mértékletesség, a közepszerűség és a kudarc bénító érzése maradt meg belőlük. Egész keserűsége kitör, amikor felesége fiút szül és Gérsómnak nevezi: a kietlenség vendége. Megdöbbenő tapasztalat: még az is csak az őt körülvevő kietlenséget tanúsítja, akit ő maga nemzett. Élete legszebb éveit Mózes idegenben töltötte. Haja már őszülni kezdett, összes adottsága és képzettsége teljességgel parlagon hevert. Valószínűleg ő volt a világtörténelem legutálkvalifikáltabb birkapásztora. És akkor hirtelen megpillantot egy égő bokrot.

Az égő bokor

Nem nehéz párhuzamot vonni Mózes életével: száraz, szúrós a természete - aztán az a pillanat, amikor Mózes pusztító lánggal ég. De amilyen gyorsan jöttek a lángok, olyan gyorsan el is múlnak. És Mózes kiégve összeroskad. És most itt ez a bokor, mi több, egy csipkebokor, egy haszontalan bozót, amely megmutatja neki, mit jelent hordozni a tüzet; isteni, soha ki nem hunyó étellel rendelkezni. Ennek az égő bokornak volt egy titka: nem önmagából élt, nem ő táplálta a tüzet, hanem Isten volt ebben a bokorban - és ettől volt használhatóbb, mint Mózes bármikor is. Nem véletlen, hogy Isten egy csipkebokrot választott ki ahhoz, hogy kinyilvánítsa benne önmagát. Azzal, hogy Isten Mózesnek egy égő csipkebokorban jelenik meg, ezt közvetíti számára: *"Életedből éppen a kietlenben és az üresben, a kudarcot vallottban és a kiégettben akarok jelen lenni, abban, amit mások elítélnek és megvetnek. Semmi értelmetlen nincs az életedben, amit én, Isten ne tudnék szépséggé és dicsőséggé változtatni."* Micsoda átértékelése ez minden értéknek! Nem azon múlik, hogy frissen zöldellünk és virágozunk, hanem azon, hogy úgy, ahogyan vagyunk, átengedjük magunkat Istennek.

Tessék levetni a cipőt

Mózesnek minden oka megvan rá, hogy közelebbről megnézzék az égő bokrot. De Isten visszafogja őt: "Ne lépj közelebb, hanem vedd le a cipődet, mert szent földre lépsz!" Miért parancsolja Isten Mózesnek, hogy vegye le a cipőjét? Hiszen itt tűz van, parázs, hamu röpök! Ezt senki sem tudja jobban Istennél. Isten azt mondja: "A föld, amelyen állsz, szent föld." Isten úgymond visszarántja: *vigyázat, magasfeszültség!* Itt még a paráznál is sokkal több ég, itt maga az élő Isten ég. Szent földre lépsz. Hogyan lehet ez ellen védekezni? A földön heverő parázs és forró hamu ellen úgy védekezem, hogy cipőt húzok. Hogy elrejtsem a gyengeségeimet. Hogy felfegyverkezem. De ha a Szent elé lépek, akkor éppen ez az eljárás tenne tönkre. Isten szent mivoltával szemben úgy védekezem, hogy *leveszem* a cipőmet, és pont hogy lemondok bármiféle védekezésről. Mezítlább kell jönnöm, meztelen lélekkel, fegyverzet és védelem nélkül, kiszolgáltatottan és mezítelenül. - Van-e bennünk elég bátorság ahhoz, hogy amikor Isten hív bennünket, védtelenül lépünk eléje, úgy, ahogyan vagyunk: gyengeségeinkkel és hiányosságainkkal, nyilvánvaló hibáinkkal és kudarcainkkal, rejtett vétkeinkkel és tátongó mélyéseinkkel? Csak ne válaszoljunk elhamarkodottan igennel! Mert az életünk igazsága felől gyerekkorunktól fogva megtanultuk ámítani magunkat és másokat. És ezt nem is adjuk fel egykönnyen, amikor Isten belép az életünkbe.

Ki vagyok én?

"Hát ki vagyok én, hogy a fáraóhoz menjek, és kivezesse az izraelitákat Egyiptomból?" Ez csodálatosan őszinte kérdés. "Hagyd - mondta Isten -, én veled leszek." Hát nem csodálatos? Arra a kérdésre, hogy "Ki vagyok én?", Isten nem így válaszol: "Igazad van! Most, hogy mondod, nekem is feltűnik a dolog. Hiszen te gyilkos vagy. Ezt pont elfelejtettem, amikor megbízalak ezzel a feladattal. Jó, hogy rákérdeztél. Azt hiszem, mégis inkább a szomszéd domb pásztorát választom." De azt se mondja: "Mózes, ne légy már ilyen aggályos! Nézd: a fáraó fogadott unokája vagy, született vezető, egészen különleges adottságokkal rendelkezel! Hallatlanul kompetens vagy! Csak hinned kell magadban - hajrá! Ne hülyéskedj már, sikerülni fog!" Isten se erkölcsi prédikátor, se motivációs művészként nem lép fel Mózesrel szemben. Hanem ezt válaszolja neki: "Veled leszek" - ez minden, ami Isten számára szükségesnek tűnik valakinek a képesítéséhez. Láthatóan Isten egészen másképp ítéli meg az alkalmasságot és a képesítést, mint mi. Tehát a döntő kérdés nem az: Ki vagy te? Hanem: Ki lesz veled? Azaz igazság, hogy tüskés sivatagi bokrok vagyunk. Se többek, se kevesebbek. Kérdés, hogy rendelkezésre állunk-e Istennek? **Amíg a saját erőnkől próbálunk égni, előbb vagy utóbb elégünk, és egy kupac hamu lesz belőlünk.** De nem csak tőlünk függ a dolog. Isten velünk akar lenni. Az akar lenni, aki ég bennünk. Rajtunk keresztül akar az embereknek fényt és meleget vinni.

Jahve

Az ókori Keleten a neveket gondosan választották meg. A szülők nem annyira a hangzás és a gyakoriság alapján választottak nevet a gyermekeiknek, hanem hozzákapcsoltak bizonyos üzenetet. Isten néha új nevet adott az embereknek. De ez egyfajta programot is jelentett. Ebben a szövegben Isten saját magának ad nevet. Milyen izgalmas! JAHVE: ezt a nevet választja Isten, és azt akarja, hogy így hívjuk. Szó szerint ez azt jelenti: "Én vagyok, aki vagyok" vagy "Én leszek, aki leszek". A mi füleink számára ez inkább egy rejtvénynek hangzik, mint kinyilatkoztatásnak. Ugyanis mi a *lét*, *lenni* alatt valami abszolút dolgot értünk, és máris elkezdünk filozofálni a "Létről, mint olyanról". A héber ellentétben a *lét/lenni* szót sokkal konkrétabban és aktuálisabban értelmezi. *Lenni* annyit jelent számára, mint '*jelen lenni*'. Jahve tehát annyit jelent: '*jelen vagyok*'. Még konkrétabban: "Jelen vagyok számodra és jelen leszek számodra. Ez az én nevem. Ez az én lényem."

Ennek közvetlenül köze van a történetünkhöz:

"Lehet, hogy életed olyan, mint egy csipkebokor - de én ott vagyok. Lehet, hogy nem vagy meggyőződve saját magadról. De én, az élő Isten szólítlak és hívlak meg egy feladatra. Rajtad keresztül szeretnék égni. Rajtad keresztül szeretnék az embereknek fényt és meleget vinni. Amíg gyenge vagy velem szemben, addig az emberekkel szemben erős tudsz lenni. Az emberek iránti gyengeségemet a te erőddé fogom változtatni. Akárki légy, akármilyen legyen is a történeted - gondolj rá: minden szúrós csipkebokor felhasználható, ha rendelkezésemre bocsátja magát. Mert én jelen vagyok. Veled megyek. JAHVE vagyok. Én - ÉN vagyok."

Isten sokkal többet tud kezdeni egyetlenegy gyengeségünkkel, amelyet rendelkezésére bocsátunk, mint az összes erősségünkkel, amelyet magunknak tartogatunk.

10. Offline nap – Ma ne használj semmilyen közösségi média felületet *feleslegesen*, **töltsd el tudatosan az idődet**. Amit csak az idővonal pörgetésével töltenél, fordítsd olvasásra.

[A könyv megvásárolható:

<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-koru/>]